

۲۰۱۷/۰۸/۱۵

زرغونه ولی

تجاوز به حریم خصوصی و فردی زنان افغانستان و ترور شخصیت آنها در اجتماع

حریم خصوصی فردی چیست؟؟

جهان تکنالوژی مدرن امروز که به رگم پیشرفت هایی که علم و تخنیک برای نوع بشر به ارمغان می آورد، باعث نقض شدن برخی حقوق و اصول کلی ای مورد اعتقاد آنان می شود. یکی از مشکلاتی که همیشه در سالیان اخیر قربانی پیشرفت تکان دهنده عرصه و پیشرفت شتاب زده جهان امروز بوده است، مبحثی است به نام حریم خصوصی. قابل یاد آوری می دانم که حریم خصوصی فقط قربانی فن آوری و پیشرفت جهان امروز نیست، زیرا این موضوع گاهی به علت برخورد قهری و جهلی دولت ها و جوامع مختلف با اتباع شان بخصوص در جوامع عقب مانده نیز دچار خدشه ها و نقض ها در احترام و حرمت افراد جامعه می شود.

بحث حریم شخصی که بیشتر روی مکان، مسکن و یا جای بود و باش و زندگی فردی صورت می گیرد، ما این بار تجاوز به حریم شخصی را از مکان آغاز کرده تا تجاوز به حریم شخصی فردی و اتوریته یی و اعتباری افراد جامعه
۲۰۱۷/۰۸/۱۵ ادامه می دهیم

حریم خصوصی اعتباری عبارت از اطلاعاتی است که متعلق به خود فرد است و هر شخص اطلاعات مربوط خودش را مجزا ساخته و با انتخاب این اطلاعات که آیا خودش بخواهد در برابر دیگران آنها آشکار کند و یا نزد خود نگهدارد، مختار می باشد. شناسایی حریم خصوصی که یکی از اساسی ترین الزامات زندگی امروز بوده و یک امر واضح و مبرهن است، از يك سو حمایت و پشتیبانی داشتن و از سوی دیگر نقض و تجاوز بر آن، از جمله دغدغه های قانونی، حکومت ها و قانون گزاران به عنوان مهمترین و اثر گزار ترین عوامل در این زمینه بوده است.

هر فرد جامعه داری يك حریم خصوصی روانی، روحی، زمانی، مکانی، ارتباطی، اعتباری، به ارتباط آبرو و حیثیت و اتوریته و موقف و غیره در جامعه می باشد. مصوونیت حریم شخصی يك اصل پذیرفته شده بخصوص در جوامع پیشرفته است؛ توجه و احترام به این حریم یکی از عملکرد های اخلاقی افراد جامعه اعم از زنان و مردان بوده که حتی قانون و محاکم هم نمی تواند بدون دلایل موثق به این حریم تجاوز کند.

بارها از حق حریم شخصی در قوانین بین المللی اشاره شده است، چنانچه به دنبال پذیرفتن اعلامیه جهانی حقوق بشر در سال ۱۹۴۸ و ماده ۱۲ که مستقیم در رابطه با موضوع حریم شخصی است، شروط مشابهی در قرارداد بین المللی حقوق مدنی و سیاسی و کنوانسیون اروپا در مورد حقوق بشر و سایر کنوانسیون ها و توافقات منطقه ای موجود است. اعلامیه جهانی حقوق بشر در ماده ۳ چنین بیان می کند:

«هر فردی حق زندگی، آزادی و امنیت شخصی دارد و در اصل ۱۲ نیز آمده که نباید در زندگی خصوصی، امور خانوادگی، اقامتگاه یا مکاتبات هیچ کس مداخله های خودسرانه صورت گیرد یا به شرافت و آبرو و شهرت کسی حمله شود. در برابر چنین مداخله هایی برخورداری از حمایت قانون حق هر شخصی است.»

"شورای اروپا در قطعنامه ای که درباره حریم خصوصی صادر کرده، حریم خصوصی را به عنوان حقی نسبت به داشتن زندگی با سلیقه خود و حداقل مداخله دیگران تعریف کرده است.

و همچنان قوانین دیگری در ماده ۲۰ اعلامیه جهانی حقوق بشر، ماده ۹ و ۱۷ میثاق حقوق مدنی و سیاسی و کنوانسیون اروپایی حمایت از حقوق بشر و آزادی های اساسی اتباع در این زمینه قابل اشاره است"

در جامعه پیشرفته و مدرن اروپا و دیگر کشور های پیشرفته مشکلات چندان وجود ندارد، ولی در کشور های جهان سوم، از جمله جامعه سنتی ما ریشه های ساختاری آن بیشتر که از روی عاطفه و نرمش های بی سرحد بین اعضای خانواده و محل بود و باش موجود است، در نزدیکی با همسایه ها تنگاتنگ و رنگینتر است.

صمیمیت های بی سرحد شانس بیشتر دخالت افراد را در وظایف شخصی و خصوصی شان به وجود می آورد، در حالی که برخورد اجتماعی افراد و صمیمیت های پررنگ نباید منجر به دخالت های غیر مجاز در حریم شخصی یکدیگر گردد. بنا بر عقب ماندگی فرهنگ، علم و تکنیک مدرن و سطح آگاهی افراد جامعه ما حتی در خانواده ها بین همسران، فرزندان، مادران، پدران تجاوز به حریم فردی به نام عزت و غیرت به سطح بلند تر وجود دارد. بخصوص میان افرادی که در تنگاتنگ خانواده زندگی می کنند.

چون موضوع مورد بحث ما زنان است به ریشه یابی تجاوز به حریم خصوصی زنان می پردازیم. حریم خصوصی بانوان افغانستان که مبحثی وسیع است ولی مختصراً ریشه یابی آنرا مورد بحث قرار می دهیم:

بنا بر خصلت های انسانی در هر مرحله حیات بشری بسیاری از افراد جامعه در معاشرت به افراد دیگر علاقمند کنجگاو، تجسس برای فهمیدن معلومات جدید فردی، علاقمند در خصوصی ترین شرایط زندگی همدیگر استند و کوشش می نمایند در مورد دوستان شان معلومات بیشتر را به دست بیاورند و با تأمین روابط دوستی سرحد حریم شخصی را عبور می کنند که مخالف روند پروسه حفظ حریم شخصی و فردی است.

از آنجائیکه زنان کشور سال های دراز را با ممانعت های سنتی و مشارکت های اجتماعی در اجتماع و عدم حضورشان به نام سیاه سر، عورت، مادر اولاد ها، دختر آن مرد و خواهر آن پسر در جامعه ما کمرنگ سپری نموده اند، حتی از نام بردن زنان در بین مردم خود داری می شود که تا امروز هم این سنت کهنه در تار و پود مردم ما ریشه دارد و یاد آوری از نام زنان را نه تنها ننگ می دانند، بلکه تولد دختران را ماتم دانسته به سوگواری می نشینند.

به این اساس با کمال تأسف زنان افغانستان که دخالت ها و تعرض ها در زندگی خصوصی شان وسیعتر است، روز به روز بیشتر هم می شود.

مثال: همسران یا جفت‌هایی که تشکیل زندگی مشترک را آغاز می‌کنند بعد از مدتی به نام محبت و دوست داشتن، تجاوز به حریم خصوصی و اعتباری همدیگر را شروع می‌کنند و سرحد حریم خصوصی را می‌شکنند که مردان پیشقدم‌تر از زنان هستند و به نام نگهداری و حفظ آبرو و عزت، غیرت و غرور که بیشتر تعدادی از مردان جامعه ما تجاوز به حریم خصوصی زنان را آغاز می‌کنند و خود را مالک زنان می‌دانند که آهسته آهسته آنقدر این تجاوز پیش می‌رود که دیگر زنان به نام حریم خصوصی مفهومی را نمی‌دانند و حریم خصوصی آنان مطلق به مردان جامعه تعلق می‌گیرد؛ بعضاً هم در میان جوره‌های روشنفکر باعث از هم پاشیدن زندگی زناشوی می‌شود که بحث جداگانه است.

پس تجاوز به حریم خصوصی همدیگر بخصوص در مورد زنان یکی از برجسته‌ترین بحث‌های مبرم کشور‌های جهان سوم و عقب‌مانده به خصوص کشور ما است که نقش زنان را در زندگی اجتماعی ضعیف ساخته و زندگی فردی و شخصیت درونی زنان به سطح پایان نزول نموده و مشکلات بیشتر را در خانواده‌ها و حتی در مسایل سیاسی و اجتماعی جامعه به بار می‌آورد. از مشارکت زنان در اجتماع مخصوصاً در رسانه‌ها که دغدغه بیشتر را به بار آورده است:

مثال: بانوان رسانه‌یی: ترور شخصیت سیاسی، اجتماعی، فرهنگی زنان که از تجاوز به آن همیشه در هراس اند بحث وسیع است، ولی در این بحث ترور شخصیت‌های رسانه‌یی زنان کشور بیشتر مورد بحث است که مختصراً اشاره می‌شود: در بسیاری از کشور‌های عقب‌مانده جهان سوم بخصوص در کشور ما ترور شخصیت‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی زنان توسط تعدادی از مردم ما بخصوص مردان که به منظور اهداف خاص‌شان، آزار و اذیت جنسی زنان بیشتر صورت می‌گیرد و با استفاده از اطلاعات خصوصی زنان طرف مقابل را به منظور تطبیق این اهداف مورد حمله قرار می‌دهند و بعضاً هم بعد از تهدیدهای شخصی طرف مقابل، بخصوص در مورد تجاوز جنسی بالای کارمندان رسانه‌یی در تعدادی از تلویزیون‌ها، رادیو‌ها و غیره در داخل کشور که شکایات بیشتر از این ناحیه بدست آمده است و همچنان در رسانه‌های اینترنتی مانند فیسبوک که تا نشر کردن فیلم‌های سکسی و غیر مجاز علیه زنان، تجاوز به حریم اعتباری و شخصیتی زنان صورت می‌گیرد.

به این منظور اکثریت زنان به علل تجاوز به حریم شخصی‌شان از استفاده فیسبوک‌ها و رسانه‌های اینترنتی می‌ترسند و اشتراک نمی‌کنند و شکایت‌های وافر از رسانه‌ها در زمینه وجود دارد که از آزار و اذیت‌های جنسی زنان تا ترور شخصیت‌های فرهنگی، سیاسی و اجتماعی‌شان در رسانه‌ها به عنوان عمده‌ترین مشکل در کشور ما یاد گردیده است. "واشننگتن پست در ادامه گزارش خود به اظهارات «مونیکا بایکرت» رئیس سیاست‌گذاری جهانی فیس بوک اشاره کرد و نوشت: تحمل آنها، در مورد کسانی که کاربران فیس بوک را با تهدید روبرو می‌سازند، صفر است قسمی که یادآوری شد. زنان از طرف نام‌های مستعار مورد تهدید و ترور با فیلم‌های ساختگی و دور از واقعیت‌ها و یا نوشتارهای زننده‌ای توسط تعدادی از مردان در رسانه‌ها مواجه هستند.

تعدادی از مردان روشنفکر ما هم که ذهنیت زن‌ستیزی را از تربیه دوره کودکی با خود دارند آگاهانه و یا نا آگاهانه با استفاده از اعتبار شخصیتی‌شان در جامعه مانند مهره‌های مافیایی، بنابر برخورد‌های سلیقوی خویش زنان را در رسانه‌ها ترور شخصیت می‌نمایند و یا زنان مورد ترور شخصیت قرار می‌گیرند که یقیناً تعداد بیشتر زنان این خاطرات تلخ را با خود دارند.

راه های بیرون رفت: در اولین قدم ها هر فرد جامعه ما با آگاهی و خود آموزی مطابق برخورد های فردی و زندگی اجتماعی، با مراعات کردن و احترام گذاشتن به حریم شخصی همدیگر را از خود شروع کرده و بالای دیگران تطبیق کنند. در قوانین اساسی کشور هم چنین می خوانیم:

قانون حریم خصوصی فردی را محترم شمرده و حمایت می نماید:

"در ماده ۶۲۸ کود جزایی در این مورد چنین می خوانیم «: شخصی که با استفاده از وسایل علنی، اسرار فامیلی دیگری را افشاء کند، گرچه حقیقت داشته باشد، به جزای نقدی از ده هزار تا سی هزار افغانی محکوم می گردد.» ماده ۶۲۹ در دو فقره در این مورد چنین صراحت دارد: فقره اول: «شخصی که به مکالمه مخابراتی دیگری بدون اجازه گوش دهد یا آن را ثبت کند، به جزای نقدی ده هزار افغانی محکوم می گردد. فقره دوم: شخصی که اسراری را که توسط تلفون یا ایمیل یا فکس یا مکتوب ارسالی یا به هر طریق دیگر به آن آگاهی حاصل کرده، به قصد وارد نمودن ضرر به دیگری افشاء کند، به جزای نقدی از ده تا سی هزار افغانی محکوم می گردد.» هم چنان ماده ۶۹۲ چنین صراحت دارد: «شخصی که به وسیله گفتار، حرکات، نوشته، یا خواسته های نامشروع موجب صدمه به شخصیت و کرامت زن یا سبب ترس و نا امنی یا فشار های روانی یا کاهش مشارکت اجتماعی زنان گردد، مرتکب جرم آزار و اذیت شناخته شده و قابل مجازات می باشد.» و هم چنان اگر شخصی تصاویر و یا ویدیوهای اشخاصی را که مورد تجاوز قرار گرفته اند، به نشر بسپارد، قابل مجازات می باشد.

پس تجاوز به حریم شخصی زنان بحثی وسیعتر در کشور های جهان سوم و عقب مانده نسبت به کشور های پیشرفته است و عوامل آن در ریشه یابی تجاوز به حریم شخصی زنان جامعه ما و مسائل مبرم و قابل بحثی که در بالا تذکر یافته است، بیشترین نقش را بازی می کند و البته به نکات ذیل هم توجه صورت گیرد:

۱- در تأمین روابط، دوستی ها و صمیمیت های خود را تا يك سرحد مشخص با حفظ این احترام متقابل به حریم خصوصی همدیگر با دوستان و اتباع تأمین نمایند.

۲- توجه به آموزش حریم شخصی از کودکی باید از خانواده ها شروع و با همکاری مشوره دهنده گان و همکاران اطفال در نظر گرفته شود به کودک باید آموخت که دروازه را بدون تگ تگ باز نکن، صدای کسی را گوش نکن و احوال بری نکن، که متأسفانه بنا بر شرائط زندگی کودکان که در سطح اقتصاد بدی قرار دارند مشکل ولی امکان پذیر است.

۳- تنزیل نسل توسط امکانات مدرن در حالیکه انکشاف نسل سه برابر در خانواده ها نسبت به جوامع پیشرفته است و توجه به کودکان و نسل جوان نسبت به کشور های دیگر در سطح نازل قرار دارد، بنابراین دوره کودکی در مسکن یا جای زندگی خانواده برای تربیه اطفال ما هم در این عرصه ناقص بوده و کار بیشتر صورت نگرفته حتی در مورد مفهوم حریم شخصی تعدادی بعد از بزرگ سالی هم چیزی نمی دانند.

اگر در جوامع پیشرفته دیده شود که چنین نیست توجه بالای کودکان از سنین کودکی از خانواده و کودکستان ها تا دوره بلوغیت و حتی بیشتر در این عرصه با کودکان جهت آگاهی و درک بیشتر شان میتود های مختلف وجود دارد و مورد استفاده قرار می گیرد و احترام به حریم شخصی را با تربیه نسل های جوان شان در جامعه رشد می دهند و درج قوانین شان گردیده است.

باز هم از ماده ۲۰ اعلامیه جهانی حقوق بشر، ماده ۹ و ۱۷ میثاق حقوق مدنی و سیاسی و کنوانسیون اروپایی حمایت از حقوق بشر و آزادی های اساسی تابعین در این زمینه قابل اشاره است.

۴- فراگیری علم و تخنیک مدرن. متأسفانه نقش افراد جامعه در فراگیری علم و تخنیک مدرن و عدم دسترسی و علاقمندی مردم به علم و تخنیک امروز، هم مشکلی است قابل بحث.

۵- عقب مانده گی جامعه، بیسوادی، فقر، عدم تأمین عدالت اجتماعی، نبود صلح و ثبات، بیکاری، کمبود ها و عقده های فردی، سطح آگاهی و غیره.

۶- ارتفاع سطح زندگی مدرن اجتماعی. زندگی مستقل و دور از قوم و خویشان هم مشکلی است که در طرز پیشبرد زندگی فامیلی و حفظ حریم شخصی مردم قرار دارد.

ترس از جدای فامیل ها و قوم ها که در غلبه کردن به مشکلات اکثر مردم قومی و یا گروهی مشترکاً عمل می کنند زیرا تأمین قانونیت و تطبیق قانون در کشور به سطح نازل بوده و یا هم وجود ندارد بنابر آن مسکن مشترك و تأمین زندگی گروهی، قبیله وی و روابط های تنگا تنگا افراد جامعه ما تجاوز به حریم شخصی را بیشتر توسعه می دهد.

مردم باید از زندگی کولکتیوی و قبیله وی به طرف زندگی مستقل و مدرن در فضای سالم و امنیت اجتماعی سوق داده شوند. امروز که نسل جوان پیشرفته و متکی به شخصیت های فردی شان را بیشتر با خود داریم و از جانب دیگر نیاز فطرت فردی، مصونیت حریم خصوصی را يك اصل پذیرفته شده می دانند. اخلاق فردی هم تقاضای مصونیت حریم شخصی را از تعرض پستی بانی می نماید.

دریافت بهترین راه های منع تجاوز به حریم شخصی و اعتباری فردی را در احترام و مراعات کردن حقوق اجتماعی همدیگر، با حفظ قوانین تصویب شده دولت باید در نظر داشت که عمل خلاف یا مخالفت به آن نزد قانون هم جرم دانسته می شود و تجاوز به حریم شخصی افراد توسط فردی یا گروهی دور از اداب و اخلاق پسندیده مردم و جامعه است که هر فرد جامعه وظیفه دارد که با تجدید تربیت درونی خویش و مصلحت و مسؤولیت های خویش را در مقابل همدیگر رشد و تربیه نسل های بعدی در این عرصه را انجام دهند.

امید وار استم مقاله تهیه شده مورد استفاده عزیزان قرار گیرد

زرغونه "ولی" جرمنی

پایان